Lietas arhīva Nr.CA-1049-18/32
ECLI:LV:RAT:2018:0919.C30593309.2.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2018.gada 19.septembrī

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese Inese Strelča
tiesnese Svetlana Beļajeva
tiesnese Iveta Stuberovska
ar tiesas sēžu sekretāri Daci Indāni,
piedaloties prasītāja pārstāvim /pers. E/,
atbildētāja pārstāvei /pers. F/ un zvērinātai advokātei Jeļenai Averinskai,

atklātā tiesas sēdē Rīgā, Brīvības bulvārī 34, izskatīja civillietu SIA „BAUMASCHINEN LETTLAND" prasībā pret /pers. H/ par parāda piedziņu sakarā ar /pers. H/ apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2014.gada 28.augusta spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] SIA „BAUMASCHINEN LETTLAND" (turpmāk arī prasītāja) 2009.gada 23.novembrī cēlusi tiesā prasību pret /pers. H/ (turpmāk arī atbildētājs) par parāda piedziņu, kurā, pamatojoties uz Civillikuma 1587., 1696., 1698., 1759., 1765.pantu, lūgusi piedzīt no atbildētāja parādu 61 076,31 Ls un tiesas izdevumus.

Prasība pamatota ar šādiem apstākļiem.

[1.1] Starp SIA „BAUMASCHINEN LETTLAND" kā kreditoru, SIA „MR Būve" kā parādnieku un /pers. H/ kā galvotāju 2007.gada 6.jūnijā noslēgts galvojuma līgums, saskaņā ar kuru atbildētājs uzņēmās atbildēt par SIA „MR Būve" (turpmāk arī parādniece) saistību, kas izriet no 2007.gada 6.jūnija celtniecības tehnikas nomas līguma Nr.NL010606, izpildi kā pats parādnieks.

[1.2] SIA „MR Būve" nesamaksāja vairākus rēķinus, kas tika izrakstīti, pamatojoties uz celtniecības tehnikas nomas līgumu, kā rezultātā izveidojās parāds 27 172 Ls. Parādniece 2007.gada 12.decembrī un 2007.gada 27.decembrī veica tikai daļēju parāda atmaksu, tādēļ prasītāja iesniedza Hanzas Starptautiskajā šķīrējtiesā prasību par parāda piedziņu.

Ar Hanzas Starptautiskās šķīrējtiesas 2008.gada 14.augusta lēmumu lietā Nr.116/2008 starp prasītāju un SIA „MR Būve" tika apstiprināts izlīgums, saskaņā ar kuru parādniece apņēmās samaksāt prasītājai parādu 28 672 Ls izlīgumā norādītajos termiņos.

Rīgas pilsētas Centra rajona tiesa 2009.gada 19.janvārī pieņēma lēmumu par izpildu raksta izsniegšanu Hanzas Starptautiskās šķīrējtiesas 2008.gada 14.augusta lēmumam, saskaņā ar kuru SIA „MR Būve" jāsamaksā prasītājai 28 772 Ls. Šajā summā ieskaitīta valsts nodeva 100 Ls.

[1.3] Saskaņā ar izlīgumu un nomas līguma 5.4.punktu, ja nomnieks nokavē maksājuma termiņu par iekārtas nomu, iznomātājam ir tiesības piedzīt no nomnieka līgumsodu 0,5 % no nokavētās summas par katru nokavēto dienu. Tā kā parādnieks saistības noteiktajā termiņā nenokārtoja, tad līgumsods 2009.gada 9.novembrī aprēķināts 57 418,26 Ls, tomēr prasītāja uzskata par taisnīgu to samazināt līdz pamatparāda apmēram.

[1.4] Atbilstoši Civillikuma 1759.pantam aprēķināti likumiskie procenti, kas uz prasības celšanas brīdi veido 3 632,31 Ls.

[1.5] Neskatoties uz noslēgto izlīgumu un tiesas pieņemto lēmumu, parādniece savas saistības nav nokārtojusi, un ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2009.gada 31.augusta spriedumu pasludināts SIA „MR Būve" maksātnespējas process.

[1.6] Šādā situācijā prasītāja ir tiesīga atprasīt parādu no galvinieka /pers. H/.

Prasītāja 2009.gada 20.oktobrī nosūtījusi atbildētājam pretenziju, lūdzot parādu samaksāt, taču atbildētājs parādsaistības nav nokārtojis.

[2] Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2014.gada 28.augusta spriedumu prasība apmierināta.

[2.1] No /pers. H/ SIA „BAUMASCHINEN LETTLAND" labā piedzīts pamatparāds 40 938,87 EUR, līgumsods 40 796,58 EUR, likumiskie nokavējuma procenti 5 168,31 EUR un tiesāšanās izdevumi 1 286,37 EUR, kopā 88 190,13 EUR.

Noteiktas prasītājas tiesības par laiku no sprieduma pasludināšanas līdz tā izpildei (izsoles dienai) saņemt no atbildētāja likumiskos 6% gadā no pamatparāda, procentus rēķinot līdz brīdim, kad to apmērs kopā ar piedzenamajiem likumiskajiem nokavējuma procentiem sasniegs pamatparāda apmēru.

Pirmās instances tiesa konstatēja, ka lietā nav strīda par to, ka starp prasītāju un SIA „MR Būve" noslēgts nomas līgums par tehnikas nomu. Saskaņā ar noslēgto nomas līgumu nomāta celtniecībai nepieciešamā tehnika. Par iznomāto tehniku atbilstoši nomas līgumam netika samaksāts. Prasītāja cēla prasību šķīrējtiesā pret SIA „MR BŪVE" par parāda 44 191,11 Ls piedziņu.

2008.gada 16.jūlijā starp prasītāju un parādnieci noslēgts izlīgums par summu 28 672 Ls. 2008.gada 14.augustā šķīrējtiesa pieņēma lēmumu, ar kuru apmierināja pušu lūgumu apstiprināt izlīgumu, savukārt 2008.gada 19.janvārī Rīgas pilsētas Centra rajona tiesa pieņēma lēmumu Nr.3.12-2912/8, 2008 par izpildu raksta izsniegšanu, kas pamatots uz minēto šķīrējtiesas lēmumu. SIA „MR BŪVE" likvidēta 2011.gada 14.aprīlī, bet parāds par tehnikas nomu prasītājai nav samaksāts. Saistību apmēru atbildētājs nav apstrīdējis un nav sniedzis iebildumus pret to. Nav strīda par to, ka nomas līgumu parādnieka vārdā parakstīja atbildētāja tēvs, bet galvojuma līgumu ir parakstījis atbildētājs pašrocīgi. Minētie līgumi tiesā nav apstrīdēti.

Pirmās instances tiesa secināja, ka lietā pastāv strīds par to, vai galvojuma līgumā ietvertais galvojums sniegts par nomas līgumu, un vai prasītāja, pēc izlīguma noslēgšanas ar parādnieku, atteicās no savām prasībām pret SIA „MR BŪVE" un atbildētāju, kas izriet no nomas līguma.

Vērtējusi civillietas iztiesāšanas gaitā noskaidrotos apstākļus un pārbaudītos pierādījumus, pirmās instances tiesa, ņemot vērā to, ka starp pusēm noslēgts galvojuma līgums, atzina, ka tas noslēgts atbilstoši civillikuma prasībām, nedz prasītāja, nedz atbildētājs galvojuma līgumu nav apstrīdējusi

prasības kārtībā, līdz ar ko tā nosacījumi saistoši līgumslēdzējiem.

Ar lietas materiālos esošajiem pierādījumiem pierādīts, ka prasītāja izpildījusi nomas līgumu, nododot SIA „MR BŪVE" tehniku nomā, bet pēdējā nav veikusi samaksu par tehnikas nomu. SIA „MR BŪVE" saņēmusi prasītājas izsniegtos rēķinus un pretenzijas, līdz ar ko apņēmās samaksāt, bet samaksu nav veikusi.

Ar Hanzas starptautiskās šķīrējtiesas 2008.gada 14.augusta lēmumu apstiprināts starp prasītāju un SIA „MR BŪVE" noslēgtais izlīgums, ar kuru SIA „MR BŪVE" apņēmās prasītājai samaksāt parādu 28 672 Ls apmērā. Ar Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas tiesneša lēmumu izdots izpildu raksts 28 772 Ls apmērā piedziņai no SIA „MR BŪVE". Prasītāja nosūtīja atbildētājam pretenziju par saistību izpildi. Savukārt civillietas iztiesāšanas gaitā netika konstatēti apstākļi, kas atsvabinātu atbildētāju no saistību izpildīšanas pienākuma. Līdz ar minēto no atbildētāja prasītājas labā piedzenams parāds 40 938,87 EUR apmērā.

[2.2] Attiecībā uz piedzenamo līgumsodu, pirmās instances tiesa konstatēja, ka gan SIA „MR BŪVE", gan atbildētājs ir parādā prasītājai naudas summu 40 938,87 EUR apmērā, jo kavēja rēķinā norādītā maksājuma veikšanu. Līdz ar minēto prasītājai radās tiesības aprēķināt un pieprasīt līgumsodu no atbildētāja pamatojoties uz galvojuma līguma 1., 2. un 3.punktu. Tādējādi, atbilstoši Civillikuma 1716., 1717.panta (likuma redakcijā līdz 2013.gada 31.decembrim) noteikumiem, kā arī Civillikuma 2223., 1587.panta un 1652.panta 3.punkta noteikumiem, pirmās instances tiesa atzinusi, ka atbildētājam ir pienākums maksāt prasītājai līgumsodu 40 796,58 EUR apmērā, kas, ievērojot, ka prasība celta 2009.gadā, savukārt atbildētājs uz tiesas sēdēm ilgstoši neieradās, tādējādi kavējot tiesas procesu, un nav izpildījis no galvojuma līguma izrietošās saistības, pirmās instances tiesa ieskatā atzīstams par taisnīgu un samērīgu. Tāpat, ņemot vērā Civillikuma 1756., 1757., 1759., 1760., 1763., 1765.pantu, kā arī ievērojot to, ka atbildētājs nav apstrīdējis prasītājas veikto prasības summas aprēķinu, par kura patiesumu pirmās instances tiesai neradās šaubas, pirmās instances tiesa atzina, ka atbildētājam ir pienākums samaksāt prasītājai likumiskos nokavējuma procentus prasības pieteikumā norādītajā apmērā.

[2.3] Tāpat pirmās instances tiesa atzina prasītājas tiesības saskaņā ar Civilprocesa likuma 192. un 195.panta noteikumiem saņemt likumiskos sešus procentus no parāda 40 938,87 EUR līdz brīdim, kad to apmērs kopā ar piedzenamiem likumiskajiem nokavējuma procentiem sasniegs pamatparāda summas 40 938,87 EUR apmēru.

[3] 2018.gada 2.maijā prasītāja iesniegusi pieteikumu par pieaugumu pievienošanu prasībai, kurā norādīts, ka prasītājs, ievērojot Civillikuma 1.pantu un Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas norādes, likumisko procentu pieaugumu aprēķināja no 2014.gada 29.augusta (tas ir, no nākamās dienas pēc Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas sprieduma pasludināšanas) līdz 2018.gada 2.maijam (līdz tiesas sēdei apelācijas instances tiesā). Procenti tiek aprēķināti no pamatparāda 49 796,58 EUR summas.

Likumisko nokavējuma procentu aprēķins:

1. laika posmā no 2014.gada 29.augusta līdz 2018.gada 2.maijam kavētas ir 1 343 dienas;
2. likumiskie nokavējuma procenti gadā ir 2 447,79 EUR (6 procenti no 40 796,58 EUR);
3. likumiskie nokavējuma procenti dienā ir 6,80 EUR (2 447,79/360 dienas);
4. likumiskie nokavējuma procenti par 1 343 dienām ir 9 132,40 EUR (1 343 dienas*6,80 EUR).

Līdz ar to, kā arī ievērojot Euro ieviešanas kārtības likuma 4.panta otrās daļas noteikumus, prasītājs norāda, ka kopējās prasības summa uz 2018.gada 2.maiju ir 103 450,35 EUR, kas sastāv no:

3.1. likumiskajiem procentiem uz 2009.gada 9.novembri 8 943,03 Ls jeb 12 582,50 EUR;

3.2. likumiskajiem procentiem no 2014.gada 29.augusta līdz 2018.gada 2.maijam 9 132,40 EUR.

Ievērojot minēto, lūgts tiesu apmierināt prasību pilnā apmērā un piedzīt no /pers. H/ par labu SIA „BAUMASCHINEN LETTLAND", pamatparādu 40 938,87 EUR, līgumsodu 40 796,58 EUR un likumiskos procentus 21 714,90 EUR, kopā 103 450,35 EUR. Noteikt SIA „BAUMASCHINEN LETTLAND" tiesības saņemt no /pers. H/ par laika periodu no sprieduma pasludināšanas līdz tā izpildei (izsoles noslēguma dienai) 6 procentus gadā no pamatparāda summas 40 796,58 EUR.

[4] Par minēto pirmās instances tiesas spriedumu apelācijas sūdzību iesniedza /pers. H/.

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka prasītāja cēlusi prasību uz Hanzas starptautiskās šķīrējtiesas 2008.gada 14.augusta lēmuma pamata, ar kuru apstiprināts izlīgums starp SIA „MR BŪVE" un prasītāju, padarot SIA „MR BŪVE" prasību par neapstrīdamu. Šķīrējtiesas nolēmums saistošs tikai šķīrējtiesas procesa pusēm. Noslēdzot izlīgumu šķīrējtiesas procesa ietvaros, SIA „MR BŪVE" un prasītāja nodibinājusi jaunu neapstrīdamu saistību.

Atbildētājs nav šķīrējtiesas procesa un attiecīgi šķīrējtiesas apstiprināta izlīguma dalībnieks, pušu pārrunās un izlīguma noslēgšanā atbildētājs nav piedalījies, šķīrējtiesas lēmuma un izlīguma saturs atbildētājam netika darīti zināmi.

Nodibinot jaunu un neapstrīdamu saistību, nedarot par to zināmu atbildētājam, gan prasītāja, gan SIA „MR BŪVE" nodibināja Civillikuma 1710.pantā paredzēto pamatu galvojuma izbeigšanai.

Tiesas nolēmuma sekas ir tādas, ka prasītāja vairs nav tiesīga celt prasību uz tāda paša pamata. Konkrētas lietas ietvaros, prasītāja nepanākot izlīguma izpildi, cenšas rast iespēju apmierināt savus prasījumus no tādas personas, prasījuma tiesības pret kuru pati izbeigusi. Turklāt pirmās instances tiesas piespriestā summa ir trīs reizes lielāka par to, kas paredzēta šķīrējtiesas apstiprinātajā izlīgumā.

Turklāt nav pamatots pirmās instances tiesas apgalvojums, ka atbildētāja galvojums attiecās tieši uz 2007.gada 6.jūnija nomas līgumu starp SIA „MR BŪVE" un prasītāju, jo tas balstās tikai uz prasītājas izsniegtu izziņu.

Atbildētājs uzskata, ka prasītājas kā ieinteresētās personas izziņa nevar būt par pierādījumu tam, ka SIA „MR BŪVE" un prasītāja noslēgusi tikai vienu vienīgu 2007.gada 6.jūnija līgumu. Šādas ziņas pierādāmas ar grāmatvedības izdrukām, Valsts ieņēmumu dienesta ziņām, no kurām būtu redzams, ka līdz 2007.gada 6.jūnijam starp SIA „MR BŪVE" un prasītāju nebija darījuma attiecību. Atbildētājs apgalvo pretējo.

[5] Izskatījusi lietu sakarā ar /pers. H/ iesniegto apelācijas sūdzību, Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija 2015.gada 15. jūnijā nospriedusi prasību noraidīt.

[6] Ar Augstākās tiesas 2017.gada 29.decembra spriedumu Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2015.gada 15.jūnija spriedums atcelts un lieta nosūtīta jaunai izskatīšanai Rīgas apgabaltiesai kā apelācijas instances tiesai.

[7] Tiesas sēdē atbildētāja pārstāve /pers. F/ apelācijas sūdzību uzturēja, prasību neatzina un savus paskaidrojumus iesniedza tiesai rakstveidā Civilprocesa likuma 166.panta kārtībā, kuri tika nolasīti tiesas sēdē un pievienoti lietai (lietas 211.-212.lapa). Papildus paskaidroja, ka nevar iesniegt citu līgumu vai saistību par kuru atbildētājs uzņēmies atbildību. Atbildētāja rīcībā nav nekādu citu dokumentu, tikai šis galvojuma līgums. Bija kaut kāds līgums un tas bija izpildīts, taču šis līgums atbildētāja rīcībā nav.

Tiesas sēdē prasītājas pārstāvis prasību uzturēja uz tajā norādītajiem pamatiem, apelācijas sūdzību neatzina un tiesai paskaidroja, ka iebilst pret

apelācijas sūdzībā norādītajiem argumentiem. Jebkādi iebildumi, papildinājumi, paskaidrojumi, kas nav iekļauti apelācijas sūdzībā nevar būt apelācijas sūdzības sastāvdaļa. Prasītājas puse uzskata, ka nav šaubu, ka starp SIA „BAUMASCHINEN LETTLAND" un SIA „MR Būve" noslēgts celtniecības tehnikas nomas līgums, no kura izrietošās saistības SIA „MR ,Būve" neizpildīja. Nav šaubu, ka atbildētājs ar prasītāju noslēdzis galvojuma līgumu, ar kuru uzņēmies izpildīt saistības, ja tās neizpildīs SIA „MR Būve". Atbildētāja puses pozīcija nevar būt par pamatu prasības noraidīšanai. Pirmās instances tiesa pieņēma pamatotu spriedumu. Galvojuma līgums nav apstrīdēts, nav arī apstrīdēti galvojuma līguma atsevišķi nosacījumi. Kas attiecas uz prasītājas un SIA „MR Būve" noslēgto izlīgumu, saskaņā ar galvojuma līguma 1.punktu atbildētājs uzņēmies atbildēt arī par prasītājas un SIA „MR Būve" starpā noslēgtiem izlīgumiem. Šo nosacījumu atbildētājs neapstrīdēja, līdz ar to nav nozīmes apstāklim, ka nebija šķīrējtiesas procesa dalībnieks. Atbildētāja atbildība izriet no spēkā esoša galvojuma līguma. Konkrētā rīcība atbilst Civillikuma 1694.panta noteikumiem. Atbildētājs nav cēlis iebildumus par prasības summas aprēķinu, kas iekļauts prasībā, ne tās pieauguma pieteikumā. Nav pamatoti atbildētāja pārstāves argumenti, ka galvojums dots par citu līgumu, ka tas ir izpildīts. Tieši atbildētājam jāiesniedz pierādījumi apgalvojumam, ka ir izpildījis savas saistības. Kas attiecas uz pārrakstīšanās kļūdu, pirmās instances tiesā šos apstākļus izskaidroja un arī Augstākā tiesa norādīja, ka šī pārrakstīšanās kļūda nevar būt par pamatu prasības noraidīšanai.

Motīvu daļa

Civillietu tiesas kolēģija, uzklausījusi pušu tiesas sēdē sniegtos paskaidrojumus, izvērtējusi apelācijas sūdzības motīvus, atzīst, ka prasība ir apmierināma, savukārt apelācijas sūdzība noraidāma.

[8] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.panta pirmo daļu, 430.panta trešo daļu apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībā, un nepārbauda pirmās instances tiesas konstatētos faktus, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

Lietā konstatējams, ka atbildētājs iesniegtajā apelācijas sūdzībā pārsūdz pirmās instances tiesas spriedumu pilnā apmērā, tādējādi lieta izskatāma pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību pilnas celtās prasības apjomā.

[9] Lietā nav strīda par to, ka starp prasītāju un parādnieku SIA „MR Būve" 2007.gada 6.jūnijā tika noslēgts celtniecības tehnikas nomas līgums par tehnikas nomu (lietas 9.-11.lapa).

Saskaņā ar noslēgto nomas līgumu tika nomāta celtniecībai nepieciešamā tehnika. Par iznomāto tehniku atbilstoši nomas līgumam netika samaksāts. Prasītāja cēla prasību Šķīrējtiesā pret parādnieku par parāda 44 191,11 Ls piedziņu.

2008.gada 16.jūlijā starp prasītāju un parādnieku tika noslēgts izlīgums par parāda 28 672 Ls samaksu. Hanzas Starptautiskās šķīrējtiesa 2008.gada 14.augustā pieņēma lēmumu, ar kuru apmierināja pušu lūgumu apstiprināt izlīgumu (lietas 93.-96.lapa).

Rīgas pilsētas Centra rajona tiesa 2009.gada 19.janvārī lietā Nr.3.12-2912/8, 2008 pieņēma lēmumu izsniegt izpildu rakstu, kas pamatots ar Hanzas Starptautiskās šķīrējtiesas 2008.gada 14.augusta lēmumu lietā Nr.116/2008 (lietas 20.-22.lapa). Parādnieks ir likvidēts 2011.gada 14.aprīlī, bet parāds par tehnikas nomu prasītājai nav samaksāts. Saistību apmēru atbildētājs nav apstrīdējis un nav sniedzis iebildumus pret to. Nav strīda par to, ka nomas līgumu parādnieka vārdā parakstīja atbildētāja tēvs, bet galvojuma līgumu ir parakstījis atbildētājs pašrocīgi. Minētie līgumi tiesā nav apstrīdēti.

[9.1] Civillietu tiesas kolēģija konstatē, ka lietā pastāv strīds par to, vai galvojuma līgumā ietvertais galvojums ir sniegts par nomas līgumu, kā arī ir strīds par to, vai prasītājs pēc izlīguma noslēgšanas ar parādnieku atteicās no savām prasībām pret parādnieku un atbildētāju, kas izriet no nomas līguma. Vai pie apstākļiem, kad atbildētājs nav šķīrējtiesas procesa dalībnieks, nav slēdzis izlīgumu, attiecībā pret viņu nav izsniegts izpildu raksts, pret atbildētāju var pastāvēt prasījumi.

Izvērtējot izskatāmās civillietas iztiesāšanas gaitā noskaidrotos apstākļus un pārbaudītos rakstveida pierādījumus, tiesas kolēģija atzīst, ka starp prasītāju un atbildētāju pastāvēja tiesiskās attiecības, kas tika nodibinātas ar galvojuma līgumu.

[9.2] Izskatāmās prasības priekšmets ir prasītājas aizskartā tiesība saņemt no nomas līguma izrietošā parāda samaksu, par kuru atbildētājs ir sniedzis savu galvojumu.

Prasītājas ieskatā aizskartās tiesības pamatā ir atbildētāja izvairīšanās no galvojuma līguma saistību izpildes. Prasītājas prasījumi par parāda, likumisko procentu un līgumsoda piedziņu ir pamatoti uz iepriekš norādītās saistības neizpildi no atbildētāja puses, kā arī ar materiālo tiesību normām, un ar izskatāmās civillietas faktiskajiem apstākļiem. Prasības pamatā ir civiltiesisko attiecību regulējums, kurš ir iekļauts Civillikuma Saistību tiesību daļā.

Izšķirot prasītājas un atbildētāja strīdu, ņemot vērā no atbildētāja puses neizpildīto nomas līguma un galvojuma līguma noslēgšanas laikus, kā arī to, ka prasība iesniegta tiesā 2009.gada 23.novembrī, Civillietu tiesas kolēģija saskaņā ar likuma „Par atjaunotā Latvijas Republikas 1937.gada Civillikuma saistību tiesību daļas spēkā stāšanās laiku un piemērošanas kārtību" 21.pantu piemēro attiecīgas Civillikuma normas redakcijā līdz 2013.gada 31.decembrim.

[9.3] Izspriedusi prasītājas pieteikto prasījumu par pamatparāda piedziņu 40 938,87 EUR apmērā, tiesas kolēģija, izvērtējusi izskatāmās civillietas iztiesāšanas gaitā noskaidrotos apstākļus un pārbaudītos pierādījumus, ņemot vērā to, ka starp prasītāju un atbildētāju tika noslēgts galvojuma līgums, kurš ir apspriežams pēc Civillikuma normām, kas regulē attiecības no galvojuma līguma, atzīst, ka iepriekš norādītais galvojuma līgums noslēgts atbilstoši Civillikuma prasībām, nedz prasītāja, nedz atbildētājs galvojuma līgumu prasības kārtībā nav apstrīdējuši un līdz ar to līguma nosacījumi ir saistoši līgumslēdzējiem (Civillikuma 1587.pants).

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka ar prasītājas prasības pieteikumā norādītiem faktiem un izskatāmajā civillietā esošajiem rakstveida pierādījumiem pierādīts, ka prasītāja saskaņā ar nomas līgumu, kas ticis noslēgts ar parādnieku ir pienācīgi izpildījusi nomas līgumu, nododot tehniku nomā, bet parādnieks par to nav samaksājis. Turklāt parādnieks bez iebildumiem saņēmis prasītājas izsniegtos rēķinus un pretenzijas, līdz ar ko apņēmās samaksāt, bet samaksu nav veicis.

Saskaņā ar Hanzas Starptautiskās šķīrējtiesas 2008.gada 14.augusta lēmumu lietā Nr.116/2008 tika apstiprināts starp prasītāju un parādnieku noslēgtais izlīgums, ar kuru parādnieks apņēmās samaksāt prasītājai parādu 28 672 Ls apmērā izlīgumā norādītajos termiņos:

līdz 2008.gada 31.jūlijam 3 672 Ls;
līdz 2008.gada 31.augustam 10 000 Ls;
līdz 2008.gada 30.septembrim 3 750 Ls;
līdz 2008.gada 31.oktobrim 3 750 Ls;
līdz 2008.gada 30.novembrim 3 750 Ls;
līdz 2008.gada 21.decembrim 3 750 Ls.

2009.gada 19.janvārī Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas tiesnesis pieņēma lēmumu par izpildu raksta izsniegšanu, pamatojoties uz Hanzas Starptautiskās šķīrējtiesas nolēmumu, saskaņā ar kuru parādniekam jāsamaksā prasītājam naudas summa 28 772 Ls apmērā.

Civillietu tiesas kolēģijas ieskatā izskatāmās civillietas iztiesāšanas gaitā netika konstatēti apstākļi, kas atsvabinātu atbildētāju no saistību izpildīšanas pienākuma.

Tādējādi Civillietu tiesas kolēģija atzīst par pierādītu atbildētāja parādu prasītājai 40 938,87 EUR apmērā, kuru saskaņā ar Hanzas starptautiskā šķīrējtiesas 2008.gada 14.augusta lēmumu lietā Nr.116/2008 un Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas tiesneša 2009.gada 19.janvāra lēmumu lietā Nr.3.12-2912/8 veido pamatparāds 40 796,58 EUR apmērā un šķīrējtiesas procesa izdevumi 142,29 EUR.

Ievērojot minēto, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasītājas prasījums pret atbildētāju par pamatparāda piedziņu 40 938,87 EUR apmērā ir apmierināms.

[9.4] Izvērtējot prasītājas pieteikto prasījumu par līgumsoda piedziņu 40 796,58 EUR apmērā, Civillietu tiesas kolēģija ņem vērā, ka saskaņā ar Civillikuma 1716.pantu (likuma redakcijā līdz 2013.gada 31.decembrim) līgumsods ir pamet̄ums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību tajā gadījumā, ja viņa šo saistību neizpildītu vai neizpildītu pienācīgi.

Saskaņā ar Civillikuma 1717.pantu (likuma redakcijā līdz 2013.gada 31.decembrim) līgumsodu var pievienot katram līgumam. Līgumsoda apmēru noteic līdzēji, un tas nav aprobežots ar zaudējumu lielumu, kādi paredzami no līguma neizpildīšanas.

Saskaņā ar Civillikuma 1720.pantu kreditors var prasīt kā līgumsodu, tā arī līguma izpildīšanu gadījumā, ja tieši tā bijis norunāts, kā arī gadījumā, ja līgumsods bijis norunāts ne tik daudz par neizpildīšanu vispār, kā par neizpildīšanu īstā laikā.

Saskaņā ar Civillikuma 1652.panta 3.punktu parādnieka nokavējums ar visām tā sekām iestājas pats no sevis, kad viņš palaidis garām termiņu, kas nolikts izpildīšanai vai nu ar likumu, vai ar līgumu, vai arī pēc parašas.

Saskaņā ar izīgumu un nomas līguma 5.4.punktu, ja nomnieks nokavē maksājuma termiņu par iekārtas nomu, iznomātājam ir tiesības piedzīt no nomnieka līgumsodu 0,5 % no nokavētās summas par katru nokavēto dienu. Tā kā parādnieks saistības noteiktajā termiņā nenokārtoja, tad līgumsods 2009.gada 9.novembrī aprēķināts 57 418,26 Ls, tomēr prasītāja uzskatījusi par taisnīgu saskaņā ar Civillikuma 1.panta noteikumiem to samazināt līdz pamatparāda apmēram, nosakot 40 796,58 EUR apmērā.

Ievērojot to, ka prasība tika celta 2009.gadā, atbildētājs nav izpildījis savas no galvojuma līguma izrietošās saistības, kā arī ievērojot to, ka prasītājai saskaņā ar nomas līguma nosacījumiem bija tiesības aprēķināt līgumsodu, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasītājas pieprasītais līgumsods ir taisnīgs un samērīgs.

Turklāt vērā ņemams ir apstāklis, ka atbildētājs neīstenoja ar Civillikuma 1724.[1] pantu piešķirtās tiesības un nelūdza samazināt pieprasīto līgumsodu. Šādos apstākļos Civillietu tiesas kolēģija atzīst par pierādītu atbildētāja pienākumu samaksāt prasītājai līgumsodu 40 796,58 EUR apmērā.

Tādējādi tiesas kolēģija atzīst, ka prasītāja prasījums pret atbildētāju par līgumsoda piedziņu 40 796,58 EUR apmērā ir apmierināms.

[9.5] Tāpat par pamatotu atzīstama prasība daļā par likumisko procentu 21 714,90 EUR piedziņu.

Saskaņā ar Civillikuma 1756.pantu pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu.

Saskaņā ar Civillikuma 1757.pantu gadījumā, ja nav nolīgti procenti, tad atzīstams, ka klusējot pieņemti likumiskie procenti (1765.pants).

Saskaņā ar Civillikuma 1759.pantu procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata par katru parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs (šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem), kā arī par svešu naudu kad tās turētājs to lietojis savā labā.

Saskaņā ar Civillikuma 1760.pantu likumiskie procenti (1759.pants) prasāmi nevis atsevišķi, bet reizē ar galveno saistību.

Saskaņā ar Civillikuma 1763.panta 1.punktu procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis kapitāla lielumu.

Saskaņā ar Civillikuma 1765.panta pirmo daļu gadījumā, ja procentu apmērs nav cieši noteikts aktā vai darījumā, kā arī tajā gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā.

Saskaņā ar Civillikuma 1765.panta ceturto daļu procenti aprēķināmi tikai no paša kapitāla.

Ievērojot iepriekš izdarītos secinājumus kopsakarā ar augstāk norādīto tiesību normu noteikumiem, kā arī ievērojot to, ka atbildētājs nav apstrīdējis prasītājas veikto prasības summas aprēķinu, par kura patiesumu tiesas kolēģijai nerodas šaubas, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka atbildētājam ir pienākums samaksāt prasītājai likumiskos nokavējuma procentus saskaņā ar prasītājas iesniegtajā pieteikumā par pieaugumu pievienošanu esošo aprēķinu uz 2009.gada 9.novembri ir 12 582,50 EUR un no 2014.gada 29.augusta līdz 2018.gada 2.maijam 9 132,40 EUR, kopā 21 714,90 EUR apmērā.

Šādos apstākļos Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasītājas prasība pret atbildētāju ir pamatota, pierādīta un apmierināma pilnībā, līdz ar ko, ievērojot Civilprocesa likuma 192.panta nosacījumus, tiesas kolēģija saskaņā ar Civillikuma 1587., 1588., 1590., 1591.pantu, 1652.panta 3.punktu, 1720., 2212., 2213., 2222., 2223.pantu, Civillikuma 1716., 1717.pantu (likuma redakcijā līdz 2013.gada 31.decembrim), likuma „Par atjaunotā Latvijas Republikas 1937.gada Civillikuma saistību tiesību daļas spēkā stāšanās laiku un piemērošanas kārtību" 21.pantu un Euro ieviešanas likuma 4.panta otro daļu atzīst par pamatotu piedzīt no atbildētāja par labu prasītajai parādu 40 938,87 EUR apmērā, līgumsodu 40 796,58 EUR apmērā un likumiskos nokavējuma procentus 21 714,90 EUR apmērā.

[9.6] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 192., 195.panta noteikumiem prasītājai ir tiesības saņemt no atbildētāja likumiskos 6 procentus gadā no pamatparāda summas 40 796,58 EUR apmērā, tas ir, 2 447,79 EUR gadā jeb 203,98 EUR mēnesī, procentus rēķinot līdz brīdim, kad to apmērs kopā ar piedzenamiem likumiskajiem nokavējuma procentiem (21 714,90 EUR) sasniegs pamatparāda summas 40 796,58 apmēru (Civillikuma 1763.panta 1.punkts).

[9.7] Atbildētāja apelācijas sūdzībā izteiktie argumenti nevar kalpot par pamatu prasības noraidīšanai šādu apsvērumu dēļ.

[9.7.1] Atbildētājs, ceļot iebildumus pret prasītājas prasījumiem, kā arī apelācijas sūdzībā norādīja ka prasītāja pēc izīguma noslēgšanas ar parādnieku atteicās no savām prasībām pret parādnieku, kas izriet no 2007.gada 6.jūnija nomas līguma. Tā kā atbildētājs nav šķīrējtiesas procesa dalībnieks, nav slēdzis izīgumu, attiecībā pret viņu nav izsniegts izpildu raksts, secināms, ka attiecībā uz viņu prasījumi ir beigušies, savukārt lietā esošais galvojuma līgums neattiecas uz 2007.gada 6.jūnija nomas līgumu.

Civillietu tiesas kolēģija izvērtējusi atbildētāja iebildumus, atzīst, ka atbildētājs nav ņēmis vērā apstākli, ka viņš, kā galvinieks, saskaņā ar galvojuma līgumu apņēmās kā pats parādnieks atbildēt par saistību izpildi saskaņā ar nomas līgumu un uz šī nomas līguma pamata noslēgto vienošanos, pielikumiem un izīgumiem (galvojuma līguma 1.punkts). Turklāt saskaņā ar galvojuma līguma 2.punktu atbildētājs var tikt atbrīvots no saistībām pret prasītāju tikai gadījumā, ja izpildītas visas saistības, kas izriet no nomas līguma. Līdz ar to Civillietu tiesas kolēģija secina, ka atbildētājs cita starpā galvoja par parādnieka saistībām arī gadījumā, ja uz nomas līguma pamata nākotnē tiek noslēgts izīgums.

Galvojuma līgumā atbildētājs nepielīga, ka visas turpmākās vienošanās, pielikumi un izīgumi pie nomas līguma būtu jāsaskaņo ar atbildētāju. Tātad atbildētājs zināja, saprata un piekrita šādam galvojumam.

Lietā nav strīda, ka prasītāja lūdza piedzīt parādu, kas izriet no nomas līguma, jo 2008.gada 16.jūlijā starp prasītāju un parādnieku SIA „MR Būve" noslēgtais izīgums tika noslēgts attiecībā uz parādsaistībām, kuras radušās, neizpildot nomas līgumu.

Civillietu tiesas kolēģija pievienojas pirmās instances tiesas atzinumam, ka iepriekš norādītajos apstākļos nav būtiskas nozīmes atbildētāja argumentiem un iebildumiem, jo ar izskatāmajā civillietā esošajiem pierādījumiem ir pierādīts, ka atbildētājs atbild saskaņā ar galvojuma līgumu kā pats parādnieks gan par saistībām, kas nodibinātas ar nomas līgumu, gan par saistībām, kas izriet no nomas līguma un pamatotas uz vienošanos, Nomas līguma pielikumiem un sakarā ar nomas līgumu noslēgtajiem izīgumiem. Turklāt starp prasītāju un parādnieku noslēgtais izīgums ir labvēlīgāks

atbildētājam, jo pamatparāda summa samazinājās no 44 191,11 Ls uz 28 672 Ls.

Tādējādi, Civillietu tiesas kolēģijas ieskatā, tulkojot nomas līguma un galvojuma līguma nosacījumus atbilstoši Civillikuma 1508.pantam un kopsakarā ar prasītājas un parādnieka starpā noslēgtā izlīguma saturu, ir pamats secināt, ka prasītājas veiktās darbības uzlabo atbildētāja stāvokli, jo viņam kā galviniekam ir jāatbild par parādu, kura apmērs ir mazāks par patieso.

Tāpat nav pamatoti atbildētāja iebildumi par nepiedalīšanos šķīrējtiesas procesā, tā kā galvojuma saistības iestāšanās pamati ir dažādi, līdz ar to konkrētajos apstākļos pieaicināt atbildētāju šķīrējtiesas procesā bija prasītājas tiesības, nevis pienākums.

Saskaņā ar Civillikuma 1703.pantu pret galvinieku var celt prasību tūliņ, ja ir pierādīta galvenā parādnieka faktiskā maksātnespēja vai par viņa mantu jau atklāts konkurss. Uz izlīguma noslēgšanas brīdi (2008.gada 16.jūlijs) parādnieka faktiskā maksātnespēja vēl nebija konstatēta, tādēļ arī atbildētājs netika pieaicināts izlīguma slēgšanā.

Prasītājai kā kreditoram ir izvēles tiesības, no kuras personas (galvenā parādnieka vai galvinieka) parādu atprasīt un cik lielā apmērā atprasīt. Prasītāja izvēlējās no sākuma celt prasību pret galveno parādnieku, bet pēc tam pret galvinieku.

Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas 2009.gada 19.janvāra lēmums lietā Nr.3.12-2912/8, 2008, ir stājies likumīgā spēkā, līdz ar to tas nav pārsūdzams un saskaņā ar Civilprocesa likuma 5.panta piekto daļu, 203.panta piekto daļu attiecas arī uz konkrēto gadījumu, tādēļ arī izskatāmajā civillietā vairs nevar iebilst pret izlīgumu, jo tas ir apstiprināts ar tiesas lēmumu, kas nav pārsūdzēts un stājies likumīgā spēkā.

Atbildētājs savos rakstveida paskaidrojumos atsaucas uz Civillikuma 1869., 1884. un 1888.pantu.

Civillietu tiesas kolēģija pievienojas pirmās instances tiesas atzinumam, ka Civillikuma 1869.pants prasītājas un atbildētāja strīdam nav jāpiemēro, jo tas regulē pārjaunojumu, kas konkrētajā gadījumā nav noticis. Savukārt saskaņā ar Civillikuma 1884., 1888.panta noteikumiem atbildētājs nevar tikt atbrīvots no saistību izpildes pret prasītāju, jo saskaņā ar galvojuma līguma 1.punktu uzņēmās kā pats parādnieks atbildēt par saistību izpildi saskaņā ar nomas līgumu un uz šī nomas līguma pamata noslēgto vienošanos, pielikumiem un izlīgumiem.

Saskaņā ar Civillikuma 1694.pantu galvojumā ir nepieciešams spēkā esošs galvenais parāds, un to var dot par visādām saistībām, to starpā arī par saistībām no neatļautas darbības, par pastāvošām un nākamām, noteiktām un nenoteiktām, nosacītām un nenosacītām, un kā par visu galveno parādu, tā arī par tā daļu.

Atbildētāja, kā galvinieka, saistība izriet no galvojuma līguma, savukārt, galvojuma līgums pieļauj, ka atbildētājs galvo arī par izlīgumiem, kas var tikt slēgti, pamatojoties uz nomas līgumu.

Līdz ar to atbildētāja galvojuma saistība aptver arī izlīgumu.

[9.7.2] Atbildētājs apelācijas sūdzībā atsaucas uz Civillikuma 1710.pantu, kas noteic, ka galvojums izbeidzas ar katru darbību, kas dzēš galveno saistību, atsvabinot no tās parādnieku.

Civillietu tiesas kolēģija uzskata, ka atbildētājs nepareizi piemēro Civillikuma 1710.pantu, jo izskatāmajā civillietā saistība nav dzēsta, tā ir tikai samazināta.

Izlīgumā prasītāja un parādnieks vienojās gan par galveno parādu, gan par līgumu, no kura izriet parāds, gan par izlīguma summu. Saskaņā ar Civillikuma 1889.pantu izlīguma apstiprināšana to pārvērš par neapstrīdamu un neapšaubāmu saistību. Pats parādnieks ar izlīguma parakstīšanu apliecināja, ka tā parāds no nomas līguma ir izveidojies 28 672 Ls apmērā. Gan šķīrējtiesa, gan vispārējās jurisdikcijas tiesa ar saviem nolēmumiem konstatēja, ka parādnieks ir parādā prasītājai 28 672 Ls, neizpildot nomas līgumu.

Lai gan atbildētājs atsaucas uz Civillikuma 1888.pantu, tomēr tiesai ir pamats norādīt, ka iepriekš minētā tiesību norma ir jāpiemēro uz atbildētāju kā blakus saistīto (tas ir, galvinieku), jo saskaņā ar Civillikuma 1888.pantu izlīguma spēks neattiecas uz trešajām personām, bet pret blakus saistītiem, ja izlīgums neietver pārjaunojumu, tas ir spēkā tikai tādā mērā, kādā ar to samazinās viņu pienākumi; turpretim šos pienākumus palielināt bez viņu piekrišanas nav pielaižams.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka izlīgums ir spēkā un attiecināms uz atbildētāju par tik, par cik samazinās atbildētāja pienākums maksāt. Tā kā atbildētāja stāvoklis nepasliktinājās, viņa pienākumi nepalielinājās, atbildētājam ir jārespektē izlīgumā noteiktais un jāatbild par parādnieka parādu un blakus saistībām.

Civillietu tiesas kolēģijas ieskatā ir nozīme arī tam apstāklim, ka no parādnieka puses izlīgumu parakstīja valdes loceklis /pers. R/, kurš ir atbildētāja tēvs. Līdz ar to pamatoti ir prasītājas pārstāvja paskaidrojumi, ka atbildētājs zināja vai vismaz tam vajadzēja zināt gan par parādsaistībām, gan par civillietas izskatīšanu Hanzas starptautiskajā šķīrējtiesā, gan par izlīguma slēgšanu.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka izšķirot prasītājas un atbildētāja strīdu, jāņem vērā, ka likumdevējs ir nošķīris izlīgumu no pārjaunojuma, jo, lai gan tiesību normas, kas tos regulē, atrodas Civillikuma desmitajā nodaļā „Saistību tiesību izbeigšanās", tiem ir paredzēta katram sava apakšnodaļa. Turklāt 2008.gada 16.jūlijā starp prasītāju un parādnieku noslēgtajā izlīgumā nav norādīts uz pārjaunojumu. Civillikuma 1874.pants nosaka, ka pārjaunojums nekad nav pieņemams pats par sevi, un nodoms noslēgt par to līgumu pusēm noteikti jāizsaka, vai vismaz tam jābūt neapšaubāmi redzamam no apstākļiem. Tādējādi Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasītājai un parādniekam nebija vēlmes slēgt pārjaunojumu, bet gan izlīgumu.

[9.7.3] Saistībā ar atbildētāja apelācijas sūdzībā norādīto, ka tiesā iesniegtajā galvojuma līgumā galvojums tika dots par citām saistībām, nevis par 2007.gada 6.jūnijā noslēgto nomas līgumu, Civillietu tiesas kolēģija noskaidroja, ka galvojuma līgumā ir pieļauta acīmredzama drukas kļūda gada skaitlī gan 1., gan 8.punktā. Pareizais gada skaitlis ir „2007", nevis „2006". Šo faktu apliecina prasītājas iesniegtais rakstveida pierādījums - 2014.gada 2.augusta izziņa Nr.01T/12.08.14. par to, ka 2006.gada 6.jūnijā un citos datumos, izņemot 2007.gada 6.jūniju, neviens cits nomas līgums starp prasītāju un parādnieku nav ticis noslēgts.

Nav pamatoti atbildētāja apelācijas sūdzībā iebildumi, ka minētā izziņa nevar būt par pierādījumu tam, ka starp SIA „MR Būve" un SIA „BAUMASCHINEN LETTLAND" tika noslēgts tikai viens vienīgais 2007.gada 6.jūnija līgums, tā kā saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.pantu pierādījumi ir ziņas, uz kuru pamata tiesa nosaka tādu faktu esamību vai neesamību, kuriem ir nozīme lietas izspriešanā.

Savukārt atbildētāja pārstāve, apgalvojot, ka prasītājas un parādnieka starpā tikuši noslēgti vairāki darījumi, ka galvots par nomas līgumu, kurš ir jau izpildīts, paskaidroja, ka viņas rīcībā nav pierādījumi šim apgalvojumam, tādējādi atbildētājs savu iebildumu pamatotību atbilstoši Civilprocesa likuma 93.panta pirmajai daļai nav pierādījis.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasītāja sniegusi ticamu un pietiekamu skaidrojumu iepriekš noradītajam apstāklim. Tulkojot kopsakarā nomas līgumu un galvojuma līgumu secināms, ka abi darījumi parakstīti vienā dienā. Galvojuma līguma 1.punktā ir norādīts korekts nomas līguma numurs NL010606, kurš sakrīt ar nomas līguma numuru NL010606.

Civillietu tiesas kolēģija arī pievienojas pirmās instances tiesas atzinumam, ka būtisks ir arī apstāklis, ka atbildētājs nav cēlis prasību tiesā par nomas līguma spēkā neesamību.

Atbildētājs arī neīstenoja ar Civilprocesa likuma 74.panta ceturto daļu, 136.pantu piešķirtās tiesības celt pretprasību, apstrīdot prasības pieteikumā norādītos darījumus un prasītājas iesniegtos rakstveida pierādījumus.

[9.7.4] Tādējādi konstatējot, ka arī pārējie apelācijas sūdzībā norādītie argumenti nav pamatoti Civillietu tiesu kolēģija secina, ka pirmās instances tiesa pamatā pareizi izvērtējusi lietā pastāvošos apstākļus atbilstoši piemērojamām tiesību normām un ir pamats analoga sprieduma pieņemšanai,

apmierinot prasību pilnā apmērā.

[10] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Tādējādi no atbildētāja par labu prasītājai piedzenama valsts nodeva par prasības celšanu 1 281,67 EUR (900,76 Ls) un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4,40 EUR (3,30 Ls).

[11] Kopējās prasības summa uz lietas izskatīšanas dienu ņemot vērā pieaugumu ir 103 450,35 EUR (40 938,87 + 40 796,58 + 21 714,90).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 3.pantu *tiesvedību civillietā regulē civilprocesuālo tiesību normas, kas ir spēkā lietas izskatīšanas, atsevišķu procesuālo darbību izdarīšanas vai tiesas sprieduma izpildes laikā.*

Apelācijas instances tiesā prasītāja ir izmantojusi savas tiesības saskaņā ar Civilprocesa likuma 418.panta otrās daļas 3.punktu iesniegt tiesā pieteikumu par pieauguma pievienošanu prasībai, veicot konkrētu procesuālo darbību, t.i., pievienojot sākotnējai prasības summai likumiskos procentus.

Civilprocesa likuma 42.panta pirmā daļa noteic, ka tiesas izdevumi, ja prasītājs no to samaksāšanas bijis atbrīvots, piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos proporcionāli apmierinātajai prasījuma daļai.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 36.panta otro daļu valsts nodeva nav maksājama par prasības summas pieaugumu. Tā kā prasītājs ir palielinājis prasības summu, 2018.gada 2.maijā iesniedzot pieteikumu par pieauguma pievienošanu prasībai, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka no atbildētāja valsts labā piedzenama prasītājas nesamaksātā valsts nodeva, ievērojot pieteikuma iesniegšanas laikā noteikto valsts nodevas apmēru par prasības celšanu, no tās attiecīgi atņemot prasītājas samaksāto daļu.

Tādējādi, atbilstoši Civilprocesa likuma 42.panta pirmajai daļai un 34.panta pirmās daļas 1.punkta d) apakšpunktam, no atbildētāja valsts ienākumos piedzenama valsts nodeva 1 118,22 EUR apmērā ((103 450,35-28 457=74 993,35) x 1,6% + 1 200 = 2 399,89 EUR; 2 399,89-1 281,67 EUR jeb 900,76 Ls=1 118,22 EUR), kā arī ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 19,25 EUR ((6*1,09 Ls = 6,54 Ls = 9,31 EUR) + (8*1,55 EUR = 12,40 EUR) + (4*0,56 EUR = 2,24 EUR) =23,95 - 4,70 jeb 3,30 Ls = 19,25) apmērā.

[12] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu atbildētājam ir nosakāms sprieduma labprātīgas izpildes termiņš daļā par naudas summu piedziņu un tiesāšanās izdevumu piedziņu -10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8.pantu, 41.panta pirmo daļu, 42.panta pirmo daļu, 97., 193., 204.[1], 430., 432., 434.pantu, Civillietu tiesas kolēģija

nosprieda

Apmierināt pilnībā SIA „BAUMASCHINEN LETTLAND" prasību.

Piedzīt no /pers. H/, personas kods /personas kods/, par labu prasītājam SIA „BAUMASCHINEN LETTLAND", reģistrācijas numurs 40003622927, pamatparādu 40 796,58 EUR (četrdesmit tūkstoši septiņi simti deviņdesmit seši *euro* un 58 centi), šķīrējtiesas procesa izdevumus 142,29 EUR (viens simts četrdesmit divi *euro* un 29 centi), līgumsodu 40 796,58 EUR (četrdesmit tūkstoši septiņi simti deviņdesmit seši *euro* un 58 centi), likumiskos nokavējuma procentus 21 714,90 EUR (divdesmit viens tūkstotis septiņi simti četrpadsmit *euro* un 90 centi), tiesas izdevumus – samaksāto valsts nodevu 1 281,67 EUR (viens tūkstotis divi simti astoņdesmit viens *euro* un 67 centi) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 EUR (četri *euro* un 70 centi), pavisam kopā 104 736,72 EUR (viens simts četri tūkstoši septiņi simti trīsdesmit seši *euro* un 72 centi).

Noteikt prasītājam SIA „BAUMASCHINEN LETTLAND", reģistrācijas numurs 40003622927, tiesības saņemt no atbildētāja /pers. H/, personas kods /personas kods/, par laika periodu no sprieduma pasludināšanas līdz tā izpildei (izsoles dienai) likumiskos 6 (seši) procentus gadā no pamatparāda summas 40 796,58 EUR (četrdesmit tūkstoši septiņi simti deviņdesmit seši *euro* un 58 centi) apmērā, tas ir, 2 447,79 EUR (divi tūkstoši četri simti četrdesmit septiņi *euro* un 79 centi) gadā jeb 203,98 EUR (divi simti trīs *euro* un 98 centi) mēnesī, procentus rēķinot līdz brīdim, kad to apmērs kopā ar piedzenamiem likumiskajiem nokavējuma procentiem (21 714,90 EUR (divdesmit viens tūkstotis septiņi simti četrpadsmit *euro* un 90 centi)) sasniegs pamatparāda summas 40 796,58 EUR (četrdesmit tūkstoši septiņi simti deviņdesmit seši *euro* un 58 centi) apmēru.

Piedzīt no /pers. H/, personas kods /personas kods/, valsts ienākumos valsts nodevu 1 118,22 EUR (viens tūkstotis viens simts astoņpadsmit *euro* un 22 centi).

Maksājuma rekvizīti valsts nodevas apmaksai ir šādi:
saņēmējs - Valsts kase,
NMR 90000050138,
konta Nr. - LV55TREL1060190911200,
kods - TRELLV 22,
mērķis - valsts nodeva, kā arī dati lietas identificēšanai (atbildētāja vārds un uzvārds, ja atbildētājs ir fiziska persona, vai juridiskas personas nosaukums).

Piedzīt no /pers. H/, personas kods /personas kods/ par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 19,25 EUR (deviņpadsmit *euro* un 25 centi) apmērā.

Maksājuma rekvizīti ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu apmaksai ir šādi:
saņēmējs - Tiesu administrācija,
konta Nr. - LV51TREL2190458019000,
NMR 90001672316,
saņēmēja banka - Valsts kase,
kods - TRELLV22,
mērķis - 21499 ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, kā arī dati lietas identificēšanai (atbildētāja vārds un uzvārds, ja atbildētājs ir fiziska persona, vai juridiskas personas nosaukums).

Noteikt sprieduma labprātīgas izpildes termiņu daļā par naudas summas piedziņu un tiesāšanās izdevumu piedziņu 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamentā, 30 dienu laikā iesniedzot kasācijas sūdzību par to Rīgas apgabaltiesā.

Spriedums sastādīts un pieejams tiesas kancelejā 2018.gada 19.septembrī.

Tiesnese Inese Strelča

Tiesnese Svetlana Beļajeva

Tiesnese Iveta Stuberovska